

[REDAKTED]

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz.U.2015.613 z późn. zm.), Prezydent Miasta Rzeszowa stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 23.09.2015 r. (wpływ do Kancelarii Urzędu Miasta Rzeszowa w dniu 17.11.2015 r.) przez [REDAKTED] o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego dotyczącej art. 12. ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.2014.849 z późn. zm.) – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa (dalej o.p.), stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

W dniu 17.11.2015 r. wpłynął do Kancelarii Urzędu Miasta Rzeszowa wniosek z dnia 23.09.2015 r. [REDAKTED] o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego dotyczącej art. 12. ust. 1 pkt 2 ww. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (dalej u.p.o.l.).

Wniosek ten został przekazany zgodnie z właściwością, za pismem (znak: IBPB -1-2/4510-611/15/MW) z dnia 13.11.2015 r. przez [REDAKTED] do którego niewłaściwie został skierowany przez podatnika (data wpływu 29.09.2015 r.).

Ww. wniosek zawierał braki formalne, w postaci braku opłaty od wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w wysokości 40,00 zł.

W związku z powyższym, postanowieniem (znak: FN-R.3124.32.1.2015) z dnia 30.11.2015 r., Prezydent Miasta Rzeszowa wezwał do jego uzupełnienia.

Ww. postanowienie doręczono w dniu 2.12.2015 r.

Ww. opłata została uiszczona w dniu 3.12.2015 r.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

[REDAKTED]

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 5.01.2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U 2015.155. z późn. zm.) praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania motorowerem lub pojazdami silnikowymi jest prowadzona pojazdem pozostającym w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

[REDAKTED] jest podatnikiem podatku środków transportowych od :

[REDAKTED]

Ww. środki transportowe są wyposażone w dodatkowe elementy, tj. dodatkowy pedał hamulca roboczego, który umożliwia przejęcie sterowania przez egzaminatora układem hamulcowym, dodatkowe kontrolki świateł oraz kierunkowskazów, dodatkowe lusterka zewnętrzne oraz wewnętrzne i spełnia dodatkowe warunki. Każdy z nich ma zamontowaną trwale (przykręcaną) kwadratową tabliczkę barwy niebieskiej z białą literą "L" z oświetleniem.

Pojazdy zostały zarejestrowane w Wydziale Komunikacji Urzędu Miasta w Rzeszowie, a w dowodzie rejestracyjnym znajduje się adnotacja „L”.

W związku z powyższym, zadano następujące pytanie:

- czy środki transportowe o numerach rejestracyjnych: [REDAKTOWANE] podlegają zwolnieniu od podatku od środków transportowych?

Zdaniem Wnioskodawcy:

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ww. u.p.o.l. zwalnia się od podatku od środków transportowych m.in.: środki transportowe stanowiące pojazdy specjalne oraz pojazdy używane do celów specjalnych w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym.

Wg definicji zawartej w art. 2 pkt 36 ustawy z 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137 z późn. zm.), pojazdem specjalnym jest pojazd samochodowy lub przyczepa przeznaczona do wykonywania specjalnej funkcji, która powoduje konieczność dostosowania nadwozia lub posiadania specjalnego wyposażenia; w pojeździe tym mogą być przewożone osoby i rzeczy związane z wykonywaniem tej funkcji.

Dodatkowe wyposażenie pojazdów służących do egzaminowania na prawo jazdy i dodatkowe warunki, które takie pojazdy muszą spełniać określają przepisy § 43 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz.U.2015.305 z późn. zm.). Wg nich pojazd silnikowy przeznaczony do nauki jazdy i egzaminowania, z zastrzeżeniem ust. 2, powinien być wyposażony w:

- 1) przyrząd kontrolny - tachograf samochodowy; przepis stosuje się między innymi do samochodów ciężarowych w zakresie danej kategorii prawa jazdy: C i C1;
- 2) układ hamulcowy posiadający urządzenia przeciwblokujące koła jezdne; przepis stosuje się między innymi do samochodów ciężarowych w zakresie danej kategorii prawa jazdy: C i C1;
- 3) dodatkowy pedał hamulca roboczego, który umożliwi przejście sterowania układem hamulcowym;
- 4) dodatkowe lusterka zewnętrzne: prawe i lewe;
- 5) dodatkowe lusterko wewnętrzne;
- 6) ogrzewaną tylną szybę; przepis stosuje się do samochodu osobowego;
- 7) apteczkę doraźnej pomocy;
- 8) ogumione koło zapasowe.

Art. 81 ust. 8 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym (dalej p.r.d.) wymaga w stosunku do pojazdu do egzaminowania dodatkowych badań technicznych, które są przeprowadzane co 12 miesięcy, a nie jak w pojazdach standardowego przeznaczenia co 36 miesięcy, 24 miesięcy, 12 miesięcy. To oznacza, że nie każdy samochód ciężarowy może być wykorzystywany do egzaminowania na prawo jazdy. Bez posiadania dodatkowego wyposażenia i spełnienia dodatkowych warunków, o których była wyżej mowa jest to zupełnie niemożliwe.

Ww. pojazdy posiadają ww. wyposażenie i spełniają określone wyżej warunki, podlegają również dodatkowym badaniom technicznym.

Ustawa p.r.d. nie uzależnia uznania pojazdu za specjalny od odpowiedniego wpisu do dowodu rejestracyjnego ani nie daje podstaw do przyjęcia uprawnienia organu rejestrującego rozstrzygnięcia o tym, czy rejestrowany pojazd zalicza się do kategorii pojazdów specjalnych w rozumieniu art 2 pkt 36 p.r.d., czy też nie.

Wg powołanych przepisów o zwolnieniu pojazdu od podatku decyduje wyłącznie to, czy mieści się on w definicji pojazdu specjalnego z art. 2 pkt 36 ustawy p.r.d.

W ocenie wnioskodawcy, wobec posiadania przez pojazdy specjalnego wyposażenia wskazanego powyżej oraz spełnienia ww. dodatkowych warunków odpowiadają one kryteriom pojazdu specjalnego i jako takie nie podlegają podatkowi od środków transportowych.

W ocenie Prezydenta Miasta Rzeszowa:

W świetle obowiązującego stanu prawnego **stanowisko Wnioskodawcy**, w przedstawionym opisie stanu faktycznego - **jest nieprawidłowe**.

Zgodnie z art. 8 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają:

- 1) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton;

zimowego utrzymania dróg (plugi odśnieżne), przeznaczone do wykonywania określonych robót (dźwigi, pogotowia techniczne - warsztaty, pomoc drogowa, żuraw samochodowy, pożarniczy, agregat elektryczno-spawalniczy, koparka, koparko-spycharka, ładowarka, do prac wiertniczych), wykorzystywane do określonej działalności (ruchome ambulatorium, laboratorium techniczne, pojazd radiofoniczny, telewizyjny, kina i teatry objazdowe, wystawy, biblioteki, sklepy, bary, pojazd kempingowy, pogrzebowy) – W. Kotowski "Prawo o ruchu drogowym. Komentarz", Lex nr 102461.

Zdaniem NSA brak jest przepisów pozwalających uznać adnotację „L” w dowodzie rejestracyjnym pojazdu za równoznaczną z zakwalifikowaniem go jako pojazd specjalny (prawomocny wyrok NSA z 10 lipca 2015 r., sygn. akt: II FSK 1477/13).

Pojazdy wykorzystywane do nauki jazdy są wyprodukowane przez producenta w normalnym trybie produkcyjnym i przeznaczone do przewozu rzeczy, osób lub ładunków.

Celem wykonywania nauki jazdy, właściciel pojazdu dostosowuje pojazd wyłącznie w zakresie wymogów technicznych.

W rozdziale 13 działu III zatytułowanego „Warunki dodatkowe dla pojazdu przeznaczonego do nauki jazdy i egzaminowania osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania” rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz.U.2015.305 z późn. zm.) zawarto regulacje dotyczące warunków dodatkowych dla pojazdu silnikowego przeznaczonego do nauki jazdy i egzaminowania. Pojazd taki powinien być wyposażony zgodnie z § 43 ust. 1 tego rozporządzenia.

Zamontowanie dodatkowych urządzeń oraz wyposażenie w ww. elementy, nie zmienia w sposób trwały podstawowych cech pojazdu, wymienionych przez producenta w świadectwie homologacji.

Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia **przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pojazdu specjalnego** lub używanego do celów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem oznakowania określonego dla pojazdu uprzywilejowanego, **co oznacza, że pojazdy przeznaczone do nauki jazdy nie mogą być traktowane jako pojazdy specjalne.**

Ponadto, odsyłając w rozporządzeniu określającym warunki techniczne pojazdów specjalnych do uregulowań zawartych w rozporządzeniu z dnia 31 grudnia 2002 r. ustawodawca pominął § 43 tego rozporządzenia, regulujący, jak to już wyżej wskazano, warunki dodatkowe dla pojazdu przeznaczonego do nauki jazdy i egzaminowania osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania.

Samochód ciężarowy przeznaczony do nauki jazdy mimo, że musi spełniać określone parametry (dodatkowe wyposażenie) i przejść dodatkowe badania techniczne dalej pozostaje samochodem ciężarowym. **W przeciwieństwie do pojazdów specjalnych typu np. żuraw samochodowy, pożarniczy, gdyż pojazdów tych nie można użyć jako samochodów ciężarowych.**

Zadaniem instruktora jazdy jest przygotowanie przyszłych kierowców do kierowania samochodem ciężarowym, w szczególności do prawidłowego poruszania się po drogach. Stosowne oznakowanie pojazdu oraz wprowadzone zmiany w układzie kierowniczym i hamulcowym w pojeździe do nauki jazdy mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie uczącej się oraz innym uczestnikom ruchu drogowego i **nie wpływają zasadniczo na zmianę funkcji ww. pojazdu** (pojazd ten może służyć do przewozu osób i towarów).

W myśl art. 55 ust. 1 ustawy p.r.d., pojazd do nauki jazdy lub przeprowadzania egzaminu państwowego oznacza się tablicą kwadratową barwy niebieskiej z białą literą "L", umieszczoną na pojeździe. W warunkach niedostatecznej widoczności tablica umieszczona na pojeździe, z wyłączeniem tablicy na motocyklu, powinna być oświetlona. Tablica, którą oznaczony jest motocykl, powinna być wykonana z materiału odbłaskowego.

Z kolei ust. 2 ww. art. 55 ust. 1 ustawy p.r.d. stanowi, że podczas kierowania pojazdem do nauki jazdy **przez osobę inną niż osoba ubiegająca się o uprawnienie do kierowania pojazdem** tablica, o której mowa w ust. 1, powinna być zasłonięta lub złożona.

Ustawodawca przewidział zatem, że pojazd dostosowany do nauki jazdy może być prowadzony nie tylko przez osobę ubiegającą się o uprawnienie, ale także przez inne podmioty (tj. np. instruktora czy osoby trzecie) i aby wykluczyć możliwość wprowadzania w błąd innych użytkowników drogi co do osoby kierującej pojazdem, nakazał w takich przypadkach "ukrycie" oznaczenia "L".

Pojazdy specjalne to takie pojazdy, w których ze względu na ich przeznaczenie do wykonywania specjalnych funkcji, konieczne jest dostosowanie nadwozia lub posiadanie specjalnego wyposażenia. Zalicza się do nich pojazdy konstrukcyjne przystosowane do oczyszczania dróg i zimowego utrzymania dróg, pojazdy stanowiące ruchome urządzenia (koparki, koparko-spycharki, ładowarki, żurawie samochodowe, podnośniki, agregaty) lub służące do prowadzenia określonej działalności (ambulatoria, pojazdy pożarnicze, pojazdy pomocy drogowej, pogotowie techniczne, kina ruchome, sklepy, pojazdy radiofoniczne, pojazdy do prac wiertniczych, laboratoria techniczne, bankowozy, pojazdy sanitarne).

Fakt ten podkreślił również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (wyrok WSA z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt I SA/Sz 28/12). Dokonując wykładni art. 2 pkt 36 ustawy p.r.d. sąd wskazał, że pojazd specjalny służy wyłącznie do przewozu osób i przedmiotów związanych z wykonywaniem specjalnej funkcji. Natomiast pojazd, który może przewozić także osoby lub rzeczy nie związane z wykonywaniem specjalnej funkcji nie będzie pojazdem specjalnym mimo, że jego nadwozie zostało dodatkowo wyposażone, a pojazd oznakowany.

Definicja pojazdu specjalnego odnosi się do cech konstrukcyjnych pojazdu przeznaczonego do wykonywania określonej funkcji, a nie jego rzeczywistego wykorzystywania zgodnie z tą funkcją.

Zgodnie z wydanym na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 3 p.r.d. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (Dz.U.2014.1727 z późn. zm.) z uwzględnieniem wprowadzonych zmian, ustala się klasyfikację pojazdów, zawierającą określenia rodzajów, podrodzajów i przeznaczeń pojazdów, stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia (§ 7).

Powołane rozporządzenie precyzuje, że kwalifikacja pojazdu jako pojazdu specjalnego musi mieć odzwierciedlenie w dowodzie rejestracyjnym.

Załącznik Nr 4 do rozporządzenia zawiera klasyfikację pojazdów, z podziałem na:

- rodzaje i podrodzaje pojazdów (tabela nr 1),
- przeznaczenia pojazdów ze względu na specjalizację - z wyjątkiem pojazdów specjalnych (tabela nr 2),
- przeznaczenia pojazdów specjalnych (tabela nr 3),
- przeznaczenia pojazdów używanych do określonych celów (tabela nr 4).

Z tabeli nr 1 (rodzaje i podrodzaje pojazdów) wynika, że pojazdy pod względem ich rodzajów podzielone zostały m. in. na: samochody osobowe, autobusy, samochody ciężarowe, samochody specjalne, przyczepy lekkie (specjalne i ciężarowe), naczepy specjalne, przyczepy ciężarowe, przyczepy specjalne. Pomijając tu podział tych rodzajów pojazdów na podrodzaje (kareta, sedan, furgon, wywrotka, cysterna, skrzynia itp.) zauważyć należy, że w odniesieniu do pojazdów specjalnych, w kolumnie podrodzaj pojazdu zaznaczono wszędzie: "bez podziału".

Z tytułu tabeli nr 2 określającej przeznaczenia pojazdów ze względu na specjalizację wynika, że prawodawca wyłączył z tej tabeli pojazdy specjalne, umieszczając je w odrębnej tabeli nr 3 - w której określono przeznaczenia pojazdów specjalnych, takie jak: oczyszczanie dróg, zimowego utrzymania dróg, podnośnik do prac konserwacyjno - montażowych, pomoc drogowa, ambulatorium / laboratorium służby zdrowia, żuraw samochodowy, pożarniczy, pogotowie techniczne/warsztat, kino/wystawa/biblioteka, sklep/bar, radiofoniczny/telewizyjny, do prac wiertniczych, agregat elektryczny/spawalniczy, kempingowy, pogrzebowy, laboratorium techniczne, koparka.

Według § 11 pkt. 23 tego załącznika w rubryce "Rodzaj pojazdu" wpisywany jest rodzaj pojazdu zgodnie z klasyfikacją. Zgodnie z pkt. 24 w rubryce "Przeznaczenie" wpisywane jest przeznaczenie pojazdu zgodnie z klasyfikacją. Przeznaczenie pojazdu wpisywane jest, jeżeli przewiduje to klasyfikacja.

W § 11 pkt 30 f powołanego załącznika nr 1 przyjmuje się, że w rubryce "Adnotacje urzędowe" wpisywane jest "L" w odniesieniu do pojazdów przystosowanych do nauki jazdy lub egzaminu państwowego.

W świetle powołanych powyżej przepisów, wpisy w dowodzie rejestracyjnym oznaczenia "L", nie mają związku z zakwalifikowaniem pojazdu do pojazdów specjalnych.

Zaliczenie pojazdu do kategorii pojazdów specjalnych nie może być rozstrzygane odmiennie w pojęciach podatkowych i w postępowaniach prowadzonych na gruncie przepisów o ruchu drogowym, przy czym ustawodawca w tym względzie dał prymat rozstrzygnięciom podjętym na podstawie przepisów o ruchu drogowym.

Zasadnicze znaczenie dla zakwalifikowania pojazdu (i takiego oznaczenia w dowodzie rejestracyjnym) jako pojazdu specjalnego mają cytowane wyżej przepisy § 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach i tabela nr 3 załącznika Nr 4 do tego rozporządzenia, określająca "przeznaczenia pojazdów specjalnych".

Przepisy u.p.o.l. (art. 9 ust. 2, 3 i 4) - co do zasady - wiążą obowiązki podatnika z czynnością rejestracji środka transportowego lub wpisania do rejestru. Ww. art. 9 ust. 3 u.p.o.l. stanowi, że obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ten środek został zarejestrowany lub wpisany do rejestru, a w razie nabycia środka transportowego zarejestrowanego lub wpisanego do rejestru - od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek ten został nabyty. W ocenie statusu podatnika istotne znaczenie ma czynność rejestracji oraz zgłoszenia konkretnego środka transportowego do ewidencji pojazdów.

Rejestracja pojazdu wpływa bowiem bezpośrednio na powstanie obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych, gdyż w tym zakresie organ podatkowy, określając stawkę podatku od środków transportowych, uwzględnia dane techniczne pojazdu wynikające z dowodu rejestracyjnego.

Przepisy u.p.o.l. obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych wiąże podmiotowo z własnością pojazdu, a przedmiotowo z rodzajem i określonymi parametrami technicznymi, a nie ze sposobem wykorzystania.

Podstawowym dokumentem zawierającym informacje niezbędne dla właściwego określenia kategorii pojazdów, a w konsekwencji ewentualnego zobowiązania podatkowego w podatku od środków transportowych, jest dowód rejestracyjny pojazdu. Sporządzony w przepisanej formie przez powołane do tego organy administracji publicznej, stanowi potwierdzenie wcześniejszego uzyskania pozytywnej decyzji o rejestracji pojazdu.

Zgodnie z art. 194 § 1 i § 2 o.p., sporządzone w formie określonej przepisami prawa przez powołane do tego organy władzy publicznej, dokumenty stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Przepis ten ustanawia domniemania autentyczności oraz zgodności z prawdą dokumentu urzędowego, co oznacza, iż nie podlega on swobodnej ocenie dowodów dokonywanej przez organ podatkowy, zgodnie z art. 191 o.p., a zatem, organ za udowodnione powinien przyjąć to, co z niego wynika.

Organ podatkowy jest związany jego treścią dopóty, dopóki nie zostanie ona zmieniona w odrębnym, od podatkowego, trybie. Nie jest uprawniony do poprawiania zawartych w nim danych. Jeżeli zatem podatnik kwestionuje zapisy wynikające z dowodu rejestracyjnego, powinien domagać ich zmiany w organie, który dokonał rejestracji pojazdu. Sama modernizacja pojazdu w celu przekształcenia go w pojazd specjalny, bez zmiany danych dotyczących rodzaju pojazdu w dowodzie rejestracyjnym, nie powoduje, że samochód ciężarowy stał się pojazdem specjalnym, zwolnionym z podatku od środków transportowych - **wnioski wynikające z interpretacji przepisów przedstawione w wyroku (sygnatura akt: II FSK 448/12) NSA z dnia 18.02.2014 r.**

Rejestrującemu pojazd zawsze przysługuje prawo do odwołania od decyzji dotyczącej rejestracji np. w zakresie błędnego klasyfikowania pojazdu (art. 127 § 2 i art. 129 k.p.a.), w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

To nie rodzaj działalności podatnika ma wpływ na zakres opodatkowania podatkiem od środków transportowych, lecz klasyfikacja pojazdu dokonana przez uprawniony organ rejestrujący.

Zamieszczenie przez organ dokonujący rejestracji pojazdu w dowodzie rejestracyjnym określonej adnotacji w rubryce "przeznaczenie" stanowiłoby wystarczający dowód do ustalenia, że jest to pojazd specjalny.

Zgodnie z informacją uzyskaną z Wydziału Komunikacji Urzędu Miasta Rzeszowa, który prowadzi ewidencję pojazdów oraz dokonuje czynności rejestracji pojazdów na terenie Miasta Rzeszowa oraz dołączonymi kartami informacyjnymi ww. pojazdów, ww. środki transportowe zostały zarejestrowane jako:

- o [redacted] rodzaj: ciągnik samochodowy, podrodzaj: siodłowy, przeznaczenie ---,
- o [redacted] rodzaj: samochód ciężarowy, przeznaczenie ---,
- o [redacted] rodzaj: samochód ciężarowy, podrodzaj: skrzynia, przeznaczenie ---,
- o [redacted] rodzaj: autobus, podrodzaj: turystyczny, przeznaczenie ---,
- o [redacted] rodzaj: przyczepa ciężarowa rolnicza, podrodzaj: skrzynia, przeznaczenie ---,
- o [redacted] rodzaj: naczepa ciężarowa, podrodzaj: skrzynia, przeznaczenie ---,
- o [redacted] rodzaj: przyczepa ciężarowa, podrodzaj: skrzynia, przeznaczenie ---.

Pojazdy należące do [redacted] zostały dostosowane do pełnienia funkcji nauki jazdy, zgodnie z wymogami przepisów prawa o ruchu drogowym, w celu zapewnienia bezpieczeństwa ruchu. Pojazdy te muszą spełniać określone parametry (wymiały, dodatkowe wyposażenie) i przejść dodatkowe badania techniczne (zresztą dotyczy to także innych pojazdów, jak np. taksówka, która nie jest pojazdem specjalnym) ale nie powoduje to, że ww. pojazdy mieszczą się w definicji "pojazdu specjalnego", podlegającego zwolnieniu z podatku od środków transportowych na mocy art. 12 ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., co oznacza, że środki ww. transportowe, wykazane również w deklaracji DT-1, podlegają opodatkowaniu.

[redacted] nie przedstawił żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że ww. środki transportowe są pojazdami specjalnymi. Ww. nie przedstawił również dokumentów świadczących np. o dokonaniu ostatnio zmian konstrukcyjnych, powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym, odnoszących się do rodzaju pojazdu i jego przeznaczenia.

Takimi dokumentami nie dysponuje również organ podatkowy.

Odmienne od tego, co twierdzi Wnioskodawca, organ podatkowy uważa, że wpis w dowodzie rejestracyjnym pojazdu rubryce: adnotacje urzędowe w postaci dużej litery "L" nie jest

wystarczający do zwolnienia z opodatkowania, na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach.

Owa adnotacja nie zmienia kategoryzacji pojazdu. Potwierdza jedynie sposób jego wykorzystywania przez właściciela.

Skoro z dokumentu urzędowego w postaci dowodu rejestracyjnego jednoznacznie wynika, że przedmiotowe środki transportowe zostały zarejestrowane z wpisem rodzaju, jako odpowiednio: samochód ciężarowy, ciągnik samochodowy, przyczepa ciężarowa, naczepa ciężarowa, autobus, a innych dowodów brak, to nie mogą być uznane przez organ podatkowy za „pojazdy specjalne”.

Stanowisko takie znajduje również potwierdzenie w utrwalonej już linii orzecniczej sądów administracyjnych: Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych, które już od kilku lat podkreślają w swoich orzeczeniach, że brak jest podstaw do przyjęcia, że pojazdy przeznaczone do nauki jazdy są pojazdami specjalnymi.

W przedmiotowej interpretacji oparto się dla przykładu tylko na kilku orzeczeniach, m.in. wyroku NSA z 25 lipca 2012 r., sygn. akt: II FSK 2519/10, wyroku NSA z 10 maja 2012 r., sygn. akt: II FSK 2182/10, wyroku NSA z 18 lutego 2014 r., sygn. akt: II FSK 448/12, wyroku WSA w Szczecinie z 13 czerwca 2012 r., sygn. akt: I SA/Sz 28/12 (dostępne na stronie internetowej; <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10.05.2012 r., sygn. II FSK 2182/10, NSA stwierdził, że wpisy w dowodzie rejestracyjnym w rubryce „adnotacje urzędowe”, np. oznaczenie „L” niewątpliwie nie mają związku z zakwalifikowaniem pojazdu do pojazdów specjalnych. Takie nieprawidłowe rozumienie tej rubryki, jak wskazał sąd, prowadziłoby bowiem do absurdalnych wniosków, że pojazdami specjalnymi są np. taksówki, pojazdy przystosowane do zasilania gazem, autobusy, pojazdy przystosowane do ciągnięcia przyczepy itp. Wpis w dowodzie rejestracyjnym oznaczenia „L” nie powoduje więc, że pojazd ten został zakwalifikowany do pojazdów specjalnych. Taki wpis w dowodzie stanowi informację dla właściwych organów administracji publicznej, w tym policji, a dla posiadacza dowodu rejestracyjnego stanowi zarówno informację, jak i nakaz właściwego oznaczenia pojazdu (w tablicę „L”).

W niedawnym wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. II FSK 1727/14) z dnia 09.04.2015 r., wyrok dostępny: LEX nr 1774220, NSA stwierdził, że brak w dowodzie rejestracyjnym wpisu, że środek transportu stanowi pojazd specjalny, uniemożliwia zwolnienie tego pojazdu z podatku od środków transportowych.

Podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (sygn. III Sa/Wa 1521/14) z dnia 04.02.2015 r., Gazeta Prawna 2015/25/2, sąd stwierdził, że pojazdy przystosowane do nauki jazdy nie są zwolnione z podatku od środków transportowych.

Również Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Rzeszowie, które jest organem odwoławczym od decyzji w sprawach podatkowych wydawanych przez Prezydenta Miasta Rzeszowa w niedawno rozpatrywanej podobnej sprawie (decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie, znak: SKO.4141/92/2014, z dnia 17.10.2014 r.) podzieliło stanowisko wynikające w wyroków sądów, że brak jest podstaw do przyjęcia, że pojazdy przeznaczone do nauki jazdy są pojazdami specjalnymi w świetle definicji zawartej w art. 2 pkt 36 ustawy z 20.06.1997 r. p.r.d.

Na stanowisku takim stoi też tutejszy organ podatkowy.

W związku z powyższym, w świetle obowiązującego stanu prawnego, **stanowisko Wnioskodawcy, w przedstawionym opisie stanu faktycznego, że środki transportowe o numerach rejestracyjnych: [REDAKTOWANE] podlegają zwolnieniu od podatku od środków transportowych na podstawie art. 12. ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.2014.849 z późn. zm.) - jest nieprawidłowe.**

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu do usunięcia naruszenia prawa, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się o wydaniu interpretacji (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012, poz. 270 z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ

nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

- 1) [REDACTED]
- 2) aa.

**PREZYDENT
MIASTA RZESZOWA**

Tadeusz Ferenc